

fordi Selskabsskatten indgaar sent paa Aaret, vil der alene af den Grund kunne regnes med en Forøgelse af Aarets samlede Skattebeløb. Hertil kommer endvidere, at den nye Ligning har givet et væsentligt bedre Resultat end Ligningen forrige Aar, saaledes at andet Halvaars direkte Skatter ogsaa af denne Grund kan forventes at give et højere Beløb. Efter den foreløbige Opførelse andrager Skattebeløbet efter den sidst foretagne Ligning noget over 98 Mill. Kr. for Indkomstskattens Vedkommende, saaledes at der kan regnes med en Stigning paa noget over 10 pCt. For Formueskattens Vedkommende synes de to Ligninger at give nogenlunde samme Skattebeløb.

For de indirekte Skatters Vedkommende maa man paa adskillige Omraader regne med nogen Nedgang i indeværende Finansaar. Dette gælder saaledes Omsætningsafgifterne. Af Stempelafgiften er der budgetteret en Indtægt paa 25 Mill. Kr., men i første Halvaar er der kun indgaaet ca. 11 Mill. Kr.; her maa altsaa regnes med en Nedgang. For de egentlige Toldindtægters Vedkommende er der budgetteret en Indtægt af 75 Mill. Kr., og dette Tal skulde paa Grund af Fornylse af Indtægtslove, der ikke var medregnet ved Budgettets Vedtagelse, egentlig ventes at stige, men Resultatet af det første Halvaar synes ikke at give Forhaabninger i saa Henseende, idet Indtægterne har været mellem 36 og 37 Mill. Kr. Da dette Tal dog nogenlunde svarer til Indtægten i første Halvaar i Fjor, kan man maaske regne, at den samlede Toldindtægt for Aaret vil naa det samme Beløb som i Fjor, nemlig 78—79 Mill. Kr. Men selv dette Tal overskrider ikke den budgetterede Sum med de Indtægter, som var ventet ved Fornylsen af de nævnte ekstraordinære Toldlove.

Den almindelige Tendens til Nedgang i Toldafgifterne staar i Forbindelse med den Bedring i Handelsbalancen, som har fundet Sted i det sidste Aar, og set fra et almindeligt økonomisk og samfundsmæssigt Synspunkt mener jeg derfor ikke, der er Grund til at beklage denne Nedgang. I de første 8 Maaneder af Kalenderaaret 1924 var der paa Handelsbalancen et talmæssigt Underskud paa 160 Mill. Kr., i de samme 8 Maaneder af 1925 har Underskuddet kun været noget over Halvdelen, nemlig

83 Mill. Kr. Det er klart, at dette indicerer en Mindreindførsel, som nødvendigvis maa give sig Udtryk i Toldindtægterne.

Tillægsafgiften paa Spiritus er for indeværende Aar beregnet at skulle give 35 Mill. Kr. I første Halvaar har Indtægten kun været 15 Mill. Kr., og selv om man ikke vil drage alt for pessimistiske Slutninger deraf, maa der dog regnes med en mindre Indtægt paa dette Punkt i Aar. Der er for mig ingen Tvivl om, at denne Nedgang staar i Forbindelse med et mindre Forbrug af Spiritus, og selv om en saadan Nedgang finansielt set kan være ubehagelig nok, kan jeg dog kun sige, at jeg ud fra et almindeligt Synspunkt med Glæde ser, at Forbruget af disse Varer gaar ned. Ølskatten har i første Halvaar givet 17 Mill. Kr., medens der for hele Aaret kun var budgetteret 28½ Mill. Kr., saa der kan formentlig forventes en større Indtægt end budgetteret paa denne Konto.

En samlet Oversigt over Forbrugsafgifterne i Finansarets første 6 Maaneder viser, at Indtægten har været 108,6 Mill. Kr. mod en Indtægt i det tilsvarende Halvaar i Fjor paa 102 Mill. Kr. Der er altsaa paa dette Omraade en Forøgelse i Indtægten paa ca. 6 Mill. Kr., men heri er indbefattet en Forøgelse paa ca. 3 Mill. Kr. af Omsætningsafgiften paa Motorkøretøjer og over 2 Mill. Kr. som Følge af Lov om Valutaforanstaltninger. Og hvis disse to Beløb af ekstraordinær Karakter fradrages, vil den samlede Sum, som Forbrugsindtægterne for første Halvaar af 1925—26 andrager, saa temmelig nær svare til den samlede Sum for samme Tidsrum i det foregaaende Finansaar.

Hvad Udgifterne i indeværende Finansaar angaar, skal jeg kun udtale, at der kan være Grund til at forvente en Nedgang i disse som Følge af den almindelige Prisnedgang, men hvor stor denne Nedgang bliver, vil jo Tiden vise. Et af de Omraader, hvor der i alt Fald med Sikkerhed kan ventes en væsentlig Besparelse, er Betaling af Renter for udenlandsk Gæld. I første Halvaar har Besparelserne paa dette Omraade andraget ca. 1 Mill. Kr., og lægger vi det nuværende Kursniveau til Grund for en Beregning, vil der i Aarets Løb yderligere kunne spares ca. 3½ Mill. Kr. — I Statens Lønningsudgifter vil der ikke i